

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 278/2016
11.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца Б.И. из Ђ., код Б., кога заступа пуномоћник В.С., адвокат из Л., против тужене Т.ш. Б.К. из Б., коју заступа Ј.С., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж1 бр. 77/15 од 03.11.2015. године, у седници већа одржаној 11.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Лесковцу Гж1 бр. 77/15 од 03.11.2015. године и решење Основног суда у Лебану П1 165/15 од 15.09.2015. године и предмет враћа првостепеном суду на даљи поступак.

Образложење

Побијаним решењем другостепеног суда одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је решење првостепеног суда којим је одбачена тужба тужиоца ради поништаја решења од 12.01.2007. године и налагања туженом да са тужиоцем закључи уговор о раду на основу члана 32. Закона о раду на радном месту професора са 20% радног времена на неодређено време..., због правноснажно пресуђене ствари.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 408. ЗПП, па је нашао да је ревизија основана.

Основано се у ревизији указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП (тужиоцу није дата могућност да расправља) у вези члана 294. став 2. ЗПП коју није санкционисао другостепени суд иако је та битна повреда истицана у жалби.

Наиме, по правилу из члана 294. ЗПП, суд по претходном испитивању тужбе доноси решење којим се тужба одбацује ако између осталог утврди да је ствар правноснажно пресуђена (тачка 4). По правилу које је допуњено Законом о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/14), пре доношења решења о одбацивању тужбе из разлога прописаних у ставу 1. суд је дужан да одржи рочиште у коме ће тужиоцу омогућити да се изјасни о одбацивању тужбе.

У конкретном случају, првостепени суд је у фази претходног испитивања тужбе без одржаног обавезног рочишта одбацио тужбу извршивши увид у списе П1 233/06. Из те пресуде која је донета 12.12.2006. године (правноснажна од 03.01.2007. године) утврђује се да је поништена као незаконита одлука туженог од 01.08.2006. године и одлука од 30.08.2006. године па се налаже туженом да тужиоца врати на послове и радне задатке које је обављао до доношења оспорених одлука или на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима.

И под условом да одржавање рочишта није било обавезно пре доношења одлуке о пресуђеној ствари, видљиво је да нема потпуног идентитета у погледу захтева из тужбе (петитума) у ставу другом у односу на раније донету правноснажну пресуду. Да би ствар била правноснажно пресуђена потребно је да постоји идентитет у погледу странака, животног догађаја и захтева. Ранијом пресудом тужилац се реинтегрише у процес рада у складу са стручном спремом, знањем и способностима, а сада се у ставу другом захтева закључивање уговора о раду на неодређено време са модалитетима у погледу радног времена у писаном облику, па не постоји потпуни идентитет у погледу захтева.

На основу члана 415. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**